

بسم الله الرحمن الرحيم
ترجمہ شیریں حالات للہ عارفہ مترجم از کتاب اللہ عارفہ
مصنفہ محالین فوق

بیتہ رئیس ملکس اندر چہ تہ فقیہہ خدادوست ز نانہ گذر میزہ - میہ سیتس
و قس اندر سہا مشہور تہ یکتا اسہ شہ چہہ - بہندا و نکام کوکن ہنزن و ن
پہٹہ مشہور و معروف چہہ یقونزہ گیہ اک للہ عارفہ میس للہ دیدہ تہ چہہ و نان
للہ الیثوری تہ چہہ و نان - لک موج تہ چہہ و نان ماس چہہ ہندہ تہ مانان
تہ سلمان تہ مانان -

غافل سرنگر شہرہ پہٹہ چہہ تہ تو نام تو میل تہ یہ عابدہ تولد سپر شہ چہہ تہ گامس
چہہ نان سمپور - سو چہہ پایس مصلح چہہ تہ اکس ہمنس اکسندہ گہ تولد سپر
شہرہ بالو اندر کس سو سو اسوز میندار - لیکن آسودہ حال آسویہ للہ عارفہ اس
لو کپا رہیٹہ نیکو کار - روکش خیال روکشندل صبحکہ وقتہ آس -
پیش معلومدس کن حیدات عبادت کران - دوسر اس اسان عام
زمیندار لکین ہند پاٹہ زراعتہ کامہ منز مشغول - یا چار وای گاہ
کشاہچہ کار منز مشغول - ہند سال ولادت چہونہ معلومی ہان امسندہ
ظہر رک تاریخ چہو اکثر مورخین لیش در شہہ ہجری در زمان حکومت سلطان

علاء الدین علی شیر لیکن اسے چوہ در ۳۵۰ مجری چنانچہ شایق وغیرہ تاریخ
بجہت پٹ شہادت دوان۔

شادی و تکلیف خانگی

لوچی آس نہ کہ مال جگر اس نیتھر۔ پانہ و اکس برہمن لڑکس کس سیت
اس نڈ طبعیتس آس لوچی و پٹھے پسند خاموشی نہ گوشہ نشینی اس سیت
من خان اس سیت گودہ پٹھے اللہ تہ موقت میس آس نہ دوان ہرگز پالمن
لشینی۔ پاکھی آس یہ تہ پاکھی گیہ تہ۔ غرض کہ نیتھر کرت سپد امندس دلس پٹ
جذبہ آکی۔ تاہن کہ وارہ وارہ تن تعلقات دنیا رٹن۔ مستی و استغراق ہن
اس پٹ غالب سپدن۔ ملتس اکس تہون یہ سر لپشیدہ۔

امنز ہش یہ آس آس نہایت ظالم تہ سنگدل۔ ہشتہ ہند ظلم
چو کثیرہ اندر نہایت مشہور تہ زبان زدِ خلائق۔ دار یو و اتو نوی بیو اس
مہبتن ہند پہاڑ کلس پٹ۔ یہ سنگدل ہش آس ساری کامہ کرہ
ناوان۔ تہ کرت تہ آس آسان ناراضی۔ یلہ بنہ آس اس شیر ان ہمیشہ
آس اک نڈ وٹہ ہناہ اس سند متبیل تہون۔ یتہوزن معلوم سپد کہ سہا
پہوش تہ شور مت۔ چونکہ لل دوا اس سٹہاہ صابر تہ شاکر یہ آسنہ

حرف شکایت زاده زده پٹ انان۔ بلکہ موکلت اس یہ پنن بانہ من تہ کنہ
ہن نہ چلت اس ہشتہ بر ونٹھ کنہ تھاوان۔

اکہ دوہہ اکہ کرامند ہرن نینس کتام رشتہ داس یادوش
دعوت کٹھہ مارناون لل دداس حسب دستور یارہ بل وژ مشرابہ نٹیمو
ہی بابووش ٹھہ پٹھہ کہ لل ددہ ہوا زواہ وان۔ ناٹہ بتہ کہن۔ آسہ تہوزہ
وان یادی۔ سہ چیک جو البس اندرونان

ہند مارن کنہ کٹ! لکہ نلہ وٹ نزلہ نلہ

ہند مارن۔ کٹ مارن مہ کتو بن نزلہ سہ پنن کا جہ وٹہ پن۔ ہہرامند آسو کنت
تام۔ تم بوزیہ کت۔ دلسی منر تہون۔ تہو پتہ گو تہ شیر نکہ وقتہ۔ امندہ
بانہ منرہ کڈن کا جہ وٹ۔ پننہ زنانه کرن نہایت فیضت تہ بے عزتی۔
نوشہ منر صداقت پسر معلوم۔

اس ظالم ہشتہ بڈیا و اتہ پٹھہ زیادہ امند حدتہ عداوت طعنو
سیت تہ پامو سیت چہ امند اس تہ چہو کہ لدس زیادہ نیش نی کران تہ
نوزن تراوان۔ علاوہ ازین چہہ نینس پنخوس تہ یس نہایت بے خبر آسو
پننہ زنانه ہند و حال آویش برگشتہ خاطر تہ متنفذ کران اس پاک و
پاکیزہ زنانه چہہ نہایت شرمناک و حیا سوز افغان کن مشوب و مذہم

کران۔ ماجرہ ہندہ تھریکے آسوا مندیہ خندار اس عمو خشم کران تہ
لایان۔ لیکن یہ عارفہ آس تہ مقابلہ سٹہاہ صبر و تحمل کران۔

بیانی کا اس کے سوز و غم معلق رہنا

اکہ دوہہ اکہ سوزا مہ شہ یارہ بلی نہ نٹس۔ اس سیدنتہ حالت
محویت و استغراق غالب۔ دوہکے خوتہ گوس واپس پیش اندر تاجیر۔
ہشہ برامس پچوس کن کہ وچہ کر سوزا یہ آہ نہ نٹس نہ ناایہ واپس۔ یتھے
پاٹھ دوہے مہ یہ تنگ کران۔ یہ اس سوز و غم و طیش اندر اس
کہوت سٹہاہ ششم۔ بلکہ انگن س اندر واژ لال دواہ نہوہت یہ دہتو
اس سند خانہ دار شرارتہ سان لورہ تو جن اتھس کت تہ دژن تہ دژات نٹس
نٹو فٹو۔ کترہ اچہ پیہ پتھر دست آب رُود یتھے پاٹھ اس سند کس
پٹ معلق یہ ولیہ خدازا یہ یتھے پاٹھ گرہ۔ یم بانہ گرس اندر آس تہ تم کران
امی آہ سیت لبریز تہ مالال۔ باقی یہ آہ نہایت کن رُوز سوتراون
جوشہ سان دارہ کن ہز۔ بیت یہ آب تراون تہت بنیو بڈاک تالاب تہت
بچہ و نان لکے تراگ۔ تانہ ۱۳ بھری آسوت آب موجود و نکنس چہو
خشک گو مت۔ و نکنس تہ چہ سٹہاہ لوک موجود بموات نکلاو س

اندر آب چشم خود و چه موت چهره - بیه که امت اس لشن سرزد پیر -
 تمام قصبه اس اندر گیشه شهرت لوک هتن جوق در جوق بن مردن زنان
 هند اعتقاد بدیدو - پایزه پچه دور بو علاقه پچه هتن لوک سمن پچه پاچه کو
 میس پچه سما چهره - امه بر ونه طی اسوا کثرن معلوم که به کچه قبیح صابر
 زنانه چهره - اس کوتاه تحمل و برداشت چهره - که کن نکالین پٹ - اس
 کتیه ایزا چهره هت منده ته خانداره سنده طرفه - نت پٹ کوتاه چهره من
 سینه وسیع کر مت - ون لگو میه سیت واره که پاچه لوکن اندر امنره
 پاکد امنی هند - نیکو کاری هند - سعادت مندی هند - زنانه اسه ایوان ته
 اسنک کهورن بوسه کران - به وجهت سپید اسند خانه دار ته امنر
 سه ظالم هتس بنین نامهور جرکتن پٹ پشیمان زانک که به چهره مجذوبه
 خدادوست زنانه - اسنده دسته دنیائی کار و بار ته خانداری پیه
 برگزیده تراوکیته پاچه - بیه لوکن هند آمد و رفت بکثرت سپید - روزه
 اسو خلقن هند هجوم آسان ل دیدگا برابره - که بنایس لوکن هنر مزج - سها
 سپس دل تنگ - کهن ته هتس چین ته هتوس - نذر ته هتس - وده نی -
 ننه داری اشک باران - متس محبوب حقیقی سنده شوقه پهران - نه پڑائی
 شینک ته رودک نبر وائی تاکیک - بادل بتیاب و چشم پیر آب که میدانه

ایوان تہ بیس میدالن گزھان بعضی آسوس سو خانداریت ننان۔ بعضی
آسوس سہ شس گزھان تہ خوشا مدلد ہی کرت واپس ننان۔ لیکن

مت سند جواب آسو صرف
آن کس کہ تریش ناخت جہر لہ کند
فرزند و عیال خاندان را چه کند
دیوانہ کو ہر دو جہان را چه کند
دیوانہ کنی و ہر دو جہانش بخشی

گروچی سے ملاقات و گفتگو

سہہ بالیو بیس گرو آسول ددہ ہند بعضی آسوسوی ایوان
اس نش یا ہی آس گزھان تہو خاندارہ سندہ خوریکہ سو آسوس گورس
ونان کہ میس کرتہ نصیحتہ نا ایسکہ یہ پھیرہ امہ حالش۔ اکہ دوہہ آو
یہوی گزھ پانی للہ عارفہ ہند گزھ۔ سو خانداریت اوس اتی۔ پانہ تہ آس اتی
تہ یہ گزھ تہ۔ زیر بحث آہ یہ کت کہ۔ ۱، ساروی گاشوختہ کس گاش
چہو جان۔ ۲، ساروی تیرتھو (یعنی استالو) خوتہ کس تیرتھ چہو جان
۳، ساروی ریفوختہ کس رفیق چہو جان۔ ۴، ساروی چیروختہ کت
چیزس منزہو دلک آرام۔ تمہ پتہ و تہو امہ خاندار گزھ تہ دپوس
چندرس بیونہ پکاش کاخہ گنگہ بیونہ تیرتھ کاخہ۔

باندون هیونه باندو کاخه رنه هیونه سکھ کاخه

تم پته و تهویه گرو تم دُن ه

ایهن هیونه پرکاش کاخه کوٹھن هیونه تیرقه کاخه

چندس هیونه باندو کاخه ارس زوس هیونه سکھ کاخه

لک دد صیب چه بوزان - تمه گریه مضمون یقه پاٹھ ادا ه

میس هیونه پرکاش کاخه بیس هیونه تیرقه کاخه!

دیس هیونه باندو کاخه! بیس هیونه سکھ کاخه

یه بوزت سید ساری لاجواب - ات اندراؤس عارفله نکتہ صوفیانه

رموزہ بھیجی بھیجی کلام سپد واریاه لٹ اس گرو جیس سیت - امنزہ میریک

واعلی اکھه یله بوزان آسواده آسونه متن طاقت ته جرأتھی رُوزان - اس

سبھاوس پٹ یا اس بند کرس پٹ -

اضطراب قلق آسوس رُوز بُرو بڈان - آخر ترهمن اکه دوہه

اکه پلو ترهت - گره درایه دیوانه سند پاٹھ - بیابان ته غیر آبادین اندر

هتن فیرن - خطرناک گوچھن منترهون بهن - کوہستان کن متن دران اندر

یتہ بڈن بڈن دلاورن لرنه جان آسوا سان گذارون سحاه شبهای

دراز - جنگلی چیل میوه آس غذا بدل کهون - اگر نه تته بهنسله اس کو نه

سبز یہ یا گھاس پٹ گزارہ کران۔ ان بن ہنرہ سکی آسنہ وچیان۔
جالورن تہ درندن تہ ہنرہ آوازہ سیت آس پنن دل کران گرن۔

بتخانہ کے برہمن سے گفتگو

سدرشی کنٹ آسویا پسرانند شہو معروف اک برہمنہا اک تم
آسویا پسرانند اک بتخانہ اک بناؤ مت۔ ات آسویا پٹ پوزا
کران۔ اتوی تراہیہ اکہ دوہہ اکہ للہ عارفہ بالکل عربیان محض تہ تن ہنرہ
تراہ اک ہش۔ ام برہمن بیلہ یہ ننگی دھپہ۔ ام تراؤ کلہ بن کن۔ اچہ تہان
وطن۔ للہ عارفن دپس کہ اے بیوقوفہ زہ کتھ پاٹھ پھوت سینن پالسن
سد یعنی ولی نادہتومت۔ دُنہ چھوی اچہن شارر اکس چھی زہ ایوان
بوزہ نہ۔ نظرد ہندہ فتورہ سببہ چھوک پروردگارہ سندس وجودس
گرہ مردہ ونان تہ گرہ زانہ۔ زہ یہ وچیان چھوک تہ چھو ساروی تم
سندوی۔ کونہ چھوک وچیان اچہ موثر روت۔ کونہ چھوک وچیان
اچہ بند کرت۔ زہ چھو تہا بوزمت کہ خدای پاک کیا چھو فناوان
بہ طرف نگری صورت مرآینی اگر بخود نگری یا بسوی ان شرور
زا حوالی بگریز چھو نیکو کن! کہ چشم بد بود اسروزانہ جام دور

بصورت به شرم مان دمان غلط نکنی!! که روح سخت لطیف او شش سبب غم
 بر زمین یله به اسند کلامه بوز بهت و متحر گو- نمه پته و نه لاله عارفه هتول بین
 پوتلن پٹ حاجت بشری قضا کرین- بر زمین دسپان بهستان ایشره نر
 جای- خدامند نظر گاه- امه دسپان ده داتم سه جای- بیت نه ایشره نر
 نظر آسه بیت نه سود جهان آسه- بر زمین سپد به بوندت لاجواب به اختیار
 تر جیس که یک نیرت تمه پته پو پتھر دست-

شهرزاده کشمیر سے ملاقات

در سنه ۸۷۶ هجری بموضع سلطان علاء الدین شیر علی بس بد بڈب آسو بد شاه
 صیبن شینس بس سلطان شمس الدین نه وفاته پته بر تخت سلطنت کشمیر متش
 آس زه پتھر- شهاب الدین- قطب الدین- شهاب الدین زه پتھر پتھر پتھر
 ولیعهد آسو- سوی گو که دوه به که جنگلس کس منتر سکار کر نه خیطره- ات
 اندر آس لاله عارفه جنگلن نه میدان منتر فیان- امس شهرزاد بسیت تره
 زن- ملک جندار- ادوش اول- اختاجی- شاید تر شیش اسهک لجمتر- ات تلا
 شمس اندر آس و ره پو پتھر ان که لاله عارفه درایه که کوه دره اندر پیاله
 ات کتبت بهت- هو اس کن کن کرن آتھ دراز که پیاله آو دوده بسیت برت-

دلپوش که به چه شهاب الدین ز الویه که چو کتلم هر بانی خدا تم کر کسر
 چشم قبول تلون نه چگون - هناه روز بانی دهن کن اسوارس بهت
 اودش راول سوچو تم پت کن به کیشراه چو سوچو ملک جندارن - احتاجی سند
 خطره رود نه کفه - الله عارفه آواسن دلپوشا شهاب الدین اگر
 ساروی پیاله چمک تمام دنیا رک پادشاه بنهک باز هم بنک شه اک اولوالعزم
 پادشاه - ته بنی زه بنه بیه کینه پادشاه بنیو مت آسیه - شهاب شهر
 سپدن چانه آتھ فتح - اودش راولس کن کن اشار که به بنه چالو وزیر
 ملک جندار بنه چالو سپه سالار - پیهنده دسته بن بجه کاه - لیکن به احتاجی
 ام لبونیه منزله کانه حصه - ز الویه که امسنز عمر بهر شهو میتر گره واته بر ونطی چو
 اس مرن - بهر حال بیه اوره واپس آئی - وتی مودا احتاجی - بمن سپد
 تصدیق کرامات - بنین بشارتن رود انتظار که نه - آخر سپد سلطان علاء
 الدین انتقال در ۷۱۰ هجری سپد تمه ور به سلطان شهاب الدین تخت
 نشین - اودش راول سپد وزیر - ملک جندار سپد سپه سالار به تمه
 عارفن و نومت آسوتی بنور رحمة الله علیها -

جلالت الدین بخاری ملایک

شاید در سدهٔ هجری آبی حضرت مخدوم جهانیان سید حلال الدین بخاری
رحمۃ اللہ علیہ بمقام کشمیر - لہ عارفہ آسوتمہ وقتہ سٹہا ضرورت کہ مگر گشتہ
مُرشد کاملہ حاصل پسند سٹہاہ آس کوه و بیابان پھیران کہ لہن نابوکا حضرت
خدایہ ایس مہ خنزہ سپدہ ایس مہ سنس حقیقی محبوبس لشن وائے ناوہ
سٹہاہ چہہ اظہار فوس بی باگی کران پنین کاشن و اکن اندر ملیہ خبر بوزن
پہندہ پنج بنیاب گہ - پولاکن نال - تن منزن کن دور یا یہ پهنده استقبالہ
خیطرہ ننه واری تو نام ملاقات سپدک متن سیت بمقام ہیرہ پورہ چنانچہ
پانہ چہہ لہ عارفہ فراوان پنین و اکن اندر میکو مضمون یہ چہو کہ :-

تہندن پای مبارکن آسوتمہ دارنعلین لاگت - مہ کرت ست سجدہ تہندہ
امہ نینچ گردلاج مہ پنین اچہن سرمہ بدل جہر بانی کریم تمہ پتہ کہ میا نوکلہ
تلک پنیو پای مبارکو پچھ تھد - پاس بر و نھ کتہ بہہ ناوہس تمہ پتہ
ایس تمہنی سیت سیت ننه واری واپس - پتنہ دست مبارکہ سیت
بناوکل کھنہ کھانہ - متہ کرک تمہ منزہ جہر بانی - تمہ پتہ دلپوم اے لہ عارفہ بختر
گزنہو فلان تاریخہ سپدنتہ تولد مخدوم شیخ حمزہ میس محبوب العالم
آسن دنان - تمہ پتہ گے بختر تہند ستارہ و چہک زنی ستارن ہند خوتہ
زیادہ روشن تر تہ لوزانی - بہہ آبی تورہ و ایس - برکوه ماران سیکس

تلقین مراقبه حاصل از حضرت مخدوم جهانیان فرمود پس تو چالو تعلق و اطراب
سپیده جلدی دور - چالو زهنماته مرشد حضرت حسین سمنانی داته
عنقریب کثیره یس نه روحانی کمال الوسیت منزل مقصود رس و اشناوی.

حسین سمنانی سلمات

در ۳۰۰ هجری سپید حضرت حسین سمنانی دار کشر میر تم آس
بانی مسلمانیه سند پیر برادر - شاه کون الدین عالم صیبن مرید حضرت مخدوم
جهانیاں سند پیر باج - تمه و قته آسونه پادشاه سلطان شهاب الدین
بیده تشریف انک کولکاس منزل سپید قیام پذیر - کون کرک تربیت ظاهری
و باطنی - بالآخر کرک انتقال ته تت - بیده الله عارفه پهنده خج خبر بوز واریهن -
منزلن کرن استقبال بخودی پسر پیده - ذوق و شوق هر لویس روحانی
میسوسیت ته معارف و اسرار و سیت پسر مستفید غرض که بالآخر پسر
ظاهری و باطنی پهنزی مرید خاص عجوبه نانه چه به - حشر طریقت کن مشهور و نام
آور مردن اندر چو اس درجه اختصار - گویازن آس به ولی مادر زاد -
لیکن اینهمه تو اس صوفیای کر امن مهند صحتن جلایر جلایر ته جهو اظهر من
اشمس نت کینه تنک شبیه جهونه - نه جهه ضرورت دونه کج -

سید علی ہمدانی سے ملاقات

حضرت امیر کبیر میر سید علی ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ تم سپہ شریف فرمایا کشمیر
 اوایل تخت نشینی سلطان قطب الدین یعنی در ۸۸۰ھ ہجری۔ بلکہ بروایت صحیح
 بنہام خان پور ۸۷۵ھ و ات سو چھ سو ستر گیس تہمیرہ پورس در میان۔ ائمہ وقتہ اس
 للہ عارفہ عربیہ ہندس عالمس اندر مجذوبانہ رنگس منزیران۔ کینسہ نش
 آسنہ ستر کران۔ بلکہ دہین حضرت علی ہمدانی ادرہ ایوان۔ تنبہ لیایہ ادرہ
 یورتن ژلن۔ پن پان ستین پوشید تھون۔ اکس وکاندر اس کس گیہ دلپوس
 مہ دتہ کینھ پلوہ ہنہا۔ بوکرہ ما پاسنس ستر۔ اک مرد خدا چہوا درہ ایوان۔
 اسنس ستر کران چہو فرس۔ تم دلپوس از نام کونہ کرت کینسہ نش ستر
 دلپوس از نام گذریا یہ نہ میانہ نظر تل نانے زنانہ۔ مرداہ وچہوم نہ کاھنہ
 ونگنس چہوم اک مرد خداہ نظرہ ایوان۔ بوزانن یہ تہ۔ یہ زنانہ مہ۔ بلکہ زیاد
 اضطراب سپدس کس کاندز و اسنس کس منز ژایہ۔ دزہ و سنس تنورس
 منز ژان وٹھ۔ کاندزن تہو خو و سببہ تنورس ٹھان۔ سید علی ہمدانی بلہ
 وات دو کانس پٹ۔ کاندرس دلپوک تنورس تل ٹھان۔ للہ عارفہ کڈک آلوکہ
 بنریر۔ یکدم رایہ تنور منزہ بہشتی سبز جامہ ولت خوش و خرم میزن منزور

کعبه پنه کرک عالم هر افساندر دوشوی سپر ناسوت و ملکوت و جبروت و لا الهوت
حتی که عرش مجیدس پست ته وات - بالاخره تنوکل کس رحمت - اک کس نش
کر وک طلبت عا - رحمت الله علیهم اجمعین -

مذهب

تایخ چه ساری شهت دوان - که چه به هند و گره سی اندر زامرتنه
بدبیرتبه - هند و گره سی اندر باگن ته آثر - کوکه چاره پچه جهوآم هند و تربتی
و جهومت - نیمه پته یله آمه ترک دنیا کر - اسندن خیالان اندر سید اهل
عظیم پیده - هند و کسم تیزی رودنه امندس دس منز - مسلمان مجلس منز لکوس
آمد و رفت - و تنهن - بهن - مسلمان بزرگن کرن استقبال - بمن نش کرن
استفاده روحانی - کاهه حجاب نه کاهه روک سپدس نه لهندا چه لوک آ
شش و خسل اندر - هند و چه دیان که آس آخری دس تان نپش مذهبس
پست قائم یاکم سه کم مسلمانی سپرنه - اگر چه مسلمان بزرگن هندس صحبتس اندر
واته - بمن نش کرن استفاده استفاده - مسلمان چه دیان حسین سمانین
نش که امیه اسلام قبول - سو آسوامس پیر چنانچه حضرت مخدوم جهانبان
سید جلال الدین بخاری میمه وقت الله عارش سیدین سمانیه سند پنج

جنر خوش چہرہ وال فرما وال چہس سوی ڈوی ژہ راہ راست سوی واقنادی
ژہ منزل مقصودس۔ علاوہ ازیں چون ممکن کہ تہہ ہو صوفیای کرام
آسمان ات قیاس اندر مثل حضرت سیدین سمنانی حضرت مخدوم جہانیا
حضرت بانی مسلمانیا ہیند وکمالا تو بیت کیا آسہنہ للہ عارفہ پیٹ کاخہ
اثر کرمت۔ بلکہ کرمت آسہ۔

ہند و مذہبساند چو مل دودہ بددرجہ۔ یہ آس ننا سخن تفتائیں یعنی
جنم نہ آس نان۔ دیان آس مہ تمہ چہ کخہ نظراہ یوان مہ بومیہ برفنہ گودہ
نکس جنس اندر آس نان۔ یا این ہمہ آس منترہ خواہش یہ کہ زہ
بوکرہ ہنہ بیہ کونہ خالص جنس اندر پیدہ سپدن۔ بلکہ گزہ ہومیا نو
وجود فنا فی اللہ سپدن۔ للہ عارفہ آس بت پرستی مخالف۔

للہ عارفہ کی کرمتیں

بیشمار کریمات چہ ہند و اور مسلمان اس کن منسوب کران چنانچہ
دزدہ و نس تنورس اندر وٹھ دن۔ نور زندی یزن نوکیرہ لاگت یہ چہ
بڈاک کرمت بیٹھے پاٹھ چہ بیہ دوسہ کج ذکر کہ شحفہ اک اسود لکھی
و اثبات کران کہ بین بن والان تہ ہر کمالان للہ عارفہ ہستہ اس

یہ کیا پہچان کر ان تم دپوش نفی و اثبات۔ دپوش کیا یہوی گونہ نفی و
اثبات۔ تم دپوش لادہ کیا گونہ نفی و اثبات۔ لادہ آس تاک نہ اتہس کت
اک تہون کہورن تل بیاک تہون کلس پٹ پر دن لا الہ بادا بلند
تاک زہ میل اک کس سیت پانہ گینہ منی منز غیب۔ رزہ ہنگاہ بوز کاندہ
الا اللہ گے تاک نہ الگ الگ۔ لال دد پیر بہ پیدہ۔

اکہ دوہہ کہ آس اکس جنگلس اکس اندر بہت۔ ہس پیدہ دور
نظر اس پٹ۔ یہ آدخشمہ سان دوران۔ یلہ انت والو۔ تہ سپد سرد
امیہ خشمہ نش۔ کلہ نزاون امسدن کہورن تل۔ لگو اظہار عاجزی کرنہ۔
لادہ کرس اک نظر تا اینکه تیوت سپد امس اندر جذبہ و استغراق۔ کہ
گا و آس یوان تہ اسندس کس سیت کران تکیہ امس آسنہ جنری
آسان۔ تیوت سپدس استغراق حاصل۔

شیخ علی صیغہ برادر حضرت محبوب عالم قدس سرہ فرماوان

کہ بوا دوس کہ وقتہ اکہ معتکف شہرہ دور ژون دوہن ہنرہ و تہ اکس
جنگلس اکس اندر اک ضعیف زنانہ آہ نہ نش تہ دیوغم بوہن جان بوحانی
بنہ لال مہرج۔ یہ فرماوان کہ بوا دوس کہ وقتہ اکہ پیرہ سندس تلماش

عین طبعش اندر آسوس ته اتی گیه پیده لاله عارفه - دیونم بوجاوت شه
 استغراق و مستی هنداکی پیاله - میه سیت شه بالکل مخدوم شیخ حمزه بنک
 یسین لومرشد بهیو - اتی گیه غیب - بو دویوس اکسلا سال محویت
 استغراق کس دریا دل اندر خبری چچمنه کنه -

اکه دو بهه اکه آس جناب حضرت محبوب عالم سلطان شیخ حمزه
 مخدوم کشمیری قدس سره العزیز بهجادس پست بهت - مشغول عبادت
 خلیفه آسک بهت انداند کمال ذوق و استغراقش اندر بهه - اتی تزل
 عجیب با پنجه تولره اک هی آیه پیرس بر و پنجه کن - ای کمر شاه در دو
 سوزه سان ناله و فریاد حتی که نهایت رقت سپرین سخت گر بهیم
 کران - زن آو شد پد زخم بهندس دل مبارکس - بهت پاهه ودان
 امسره آوزه سیت که زن آوسان وزان - بهر کال کرامه طره ناله سی
 سوز و گداز - پیر عید بی هالس سیت محو - تمه پته درایه - میته آئی
 بهوش - فلیفو کرک استفسار کیفیت فراد کس به آس لاله دیوانه - به
 آیه بین حال کران منشر ظاهر -

لله عارفہ کی وفات

نہ چہوا مسندہ زندہ تاتہ سچ کا صفہ صمیم پتہ۔ نہ چہوا مسندہ
سنہ وفات سچ کو نہ جایہ ذکر۔ نہ چہوا مسندہ کو نہ جایہ سجادہ نہ
چہوا ہنس کو نہ جایہ قبر۔ مان ایشہ من چہوا پتہ لگان اسرار الابرار منزہ
کہ۔ اکہ دوسہ اکہ تہون اک طغارہ کہورن تل۔ بیاک طغارہ تہون۔
کلس پٹ۔ دپوہس یہ کیا چہک کران۔ دپونک پنن پان
تہوہ نامحرمن رشتہ پوشیدہ۔ یہ ون تہ طغارہ زہ بیچہ اک کس
پٹ۔ لوکن گوجیال کہ مٹی میز روز پوشیدہ۔ بیلہ بیہم طغارہ تہ تو
جک تہ و چہک نہ کہنی۔ از دنیا رحلت کرن مسند اسو پیہوی۔

من کلام اللہ عارفہ

اچھان آنے تہ گچھن گچھے پکُن گچھے دن کہوت
یوئے یو گچھن گچھے کہنہ نہ کہنہ نہ کہنہ نہ کہنہ

اس آئی از لہ نشہ۔ ثوبہ بیہ نور گشہ من۔ دوہ رات پزہ خدایہ بنزہ
دوہ اندر گشہ ایچ کو شیش کرن۔ توی گشہ من تی آئی۔ کیا نہ وہ

دنیا چھو نہ کنہہ - کنہہ نہ چھو نہ - کنہہ نہ چھو نہ -

اسی آس تہ اسی آسو اسی دور کر پتہ وت
شوس سورہ نہ زون تہ مران روس سورہ نہ اتہ گت

برونٹہ تہ آس اسی - لمبہ پتہ آسو اسی - اسی کہ ہمیشہ دور - خدایہ سند
خبطہ چھو نہ زیون تہ مران - بلکہ س سورہ نہ - آفتابن سورہ نہ - کہنہ
وسن زاہ تہ - تھتھ کہ سورہ نہ زن تہ مران تہ -

سپیس سدوی گزہ تہ سدوی سدس ہول مہ کرم کیا!
لوٹس آس گزہ وزی ویکس تہ وندس کرم کیا

لو آس تہ سدوی واپس گزہ سدوی - مہ سدس کیا کرم ہول
یعنی کیا ہکے ڈالت - لو آس زلی تس ویز - در آس تہ بیہ آس
رفیق یعنی ٹاٹھ اڈہ کیا کرم -

سپیس کہ دیشہ تہ مکہ دتے گزہ کہ دتے کوہ زانہ دتے
انٹھ وائی لگہ مہ تہ تے چھم چھوش پھوس کوہ سہیت

لو کہ دیشہ نشہ آس - بو گزہ کہ دتے - بوکت نشیس منز گزہ
کھتہ پاٹھ لگم وت اتہ - آخر لہ بوتنی آرام بیت خالی شہس
پائیداری چھنہ -

اسپس دے گیس دے سہ منز سقہ لوستم دو
 چندس وچیم مار نہ اتھ نادر س دمہ کیاہ بو
 بو آیس رڑہ دتہ مگر تمہ ونہ بچس نہ کنہہ۔ یہ لوستہ منز دتہ دتس اتی
 سو سم آفتاب چندس تراوم اتہ اتہ وچیم مار تہ دیان تپس نادر س
 کیاہ دمہ۔ یعنی آخر تلس منز کیا سامانہ مادہ۔

آگرے مامالہ گر د م وگہ وانہ دور مگم
 اور کے کر پائیہ زگت د م یورہ تہ کینہہ مہ شرم لو
 ازلی آس بس بو گر زان۔ دوس دتوم رگ سیلابہ کہ آبہ بیت یعنی
 خدایہ سندہ جذبہ بتی ہنوم متس متس کرن۔ یورہ کہنہ کرم نہ۔ +
 اندری آیس چندری گاران گاران آیس بہن بہنہ
 تھے ناران تھی اتہ داران تھے ماران ہم کم و بہ
 اندر کنی آیس بس لو تماشا کران زدہ ہند۔ یہ پسن ہون ہند مگر
 تھی چھوک پانہ خدا۔ تھی چھوک لاگان گدا۔ تھی چھوک ران تہ مگر یہ کیا
 تماشا چھوک تہ کران۔
 آس کونی تہ سپس سٹہاہ نزدیک است گیس دو

اندر بنر کونی دلو ^{۵۰}م
 گیم کہت چیت ژور و نراہ پو
 بواسیس اکی گمر سہ ماہ سپنس بہ نزدیک اسس تہ دوریس۔ اندر بہ نرہ
 چہوم اکوی خدا کہت چیت ژلم ژور و نراہ۔

آدہ تہ پانے یورہ تہ پانے پت وانے رور نہ پانہ
 پانے گہت تہ پانے گیتی پانے پانس مووندہ پانہ
 یرت طرفہ چو پانے خدا سور و نہ ہرگز پت۔ سو چو پانے پوشیدہ
 تہ پانے چو ظاہر تہ۔ سوزاہ تہ مووندہ۔ ہرگز تہ مووندہ۔

کس مرہ تہ کس مارن! مارہ کس مارن کس
 یس ہرہ تراوت گھرہ گھر کہے دہ سوی تہ مارن کس
 کس مرہ بیکس مارن کس مارہ کس بیہ مارن۔ یس خدا تراوت گھرہ
 گھرہ کہہ پچہ فکرہ اندر لگہ آدہ مرہ تہ سوی تہ مارن تہ۔

گورہ بشدس یس پڑھ تہ پڑھ بکے گمانہ دگرہ ژت تہ کس
 یندرے شمرت آئند کرے آدہ کس مرے تہ مارن کس

یس پیو سندس دس پڑھ تہ پڑھ سان پنہس منس اندر جای کرہ
 من کس گورہ کس رٹہ فکرہ ہنر لاکم۔ بیہ کرہ فکرہ کرت یاد خدا آدہ کس

مرتبہ کس مرز پیا لہ چیاون کیبنہ نہ:

کینہہ چٹی تندرہ ہتی دوی کینترن دون لسنروٹی
کینہہ چٹی سنان کرت الوتی کینہہ چٹی گرہ برت اکری

کینہہ چہ مست تندرہ مثر است تہ ہوشیاری کینہہ ہوشیار است

شوکت کینہہ خاموشی اندری یاد خدا کران کینہہ چہ بیچارہ

ژوندان کوس پاپے پلین زہی گیا پس دوت نہ کوئہ

کے کرس واژس میناٹس بھر بھر بانہ نہ چوان نہ کاٹھ

بو کو کرس پینہ نہ پانک تلکاش کران کران مٹش پوشیدس چو نہ کاٹھ

تہ حاصل کران۔ بلہ مہ کرے واژس میناٹس اندر نہ تہ وچیم بانہ بھر

بھر بھر چوان نہ کاٹھ اکھاہ۔

دادم کرس دمن مالے پرز لیوم دینپ نئے نیم ذات

اندرم پرکاش بزر تہوٹم گہر نیم کرس تہف

وارہ وارہ کر مہ پن شاہ اندری بند۔ تہ کر نہ بیت پرز لایہ میان

حضرت عقل بیہ پز اصلیت تہ معلوم۔ اندرم کاش نزاوم بزر
نوہ پتہ لبوم نوہ پتہ کرس زورہ تہف۔

مکس مل زن ژلم منس اده مه لم منس زان!
 سوی یله دیو نهئم نشے پانس سوری سوی تے بونو کھه
 میانس منس ژ لو ساروی کل یغنه صاف سپد - توه پته سپنم زان
 پچچان - سوی وچهم پانس نشے - دیوم ساروی چو بو بونه کنه نه -
 لل بو کوس ژماندان گاران حل مه کوس رسنه شتی
 چهن هتو مسته تو ژ یو لهن رسن مه نه کل گنه یم زو کس تی
 بولل تچس سٹهاه ژماندان متس صاحبس - مه کره تهنس ژماندن
 منر سٹهاه کوشش - مه ژماند سو مکره وراذن وچهنس تار - فکر کریم
 تیز توه پته روزس زاکیه

یم لوبجه نه من مت مارو تمی مارت ته لوکن داس
 یمئ سهنره الیورگارو تمی ساروی وندن سا
 یم بین خواهشات طمع به غرور تراو یعنی تم چیز مارن - توه زانن که
 بین پان اک ادناه چیزه اک - یم خدایه سند تلاش کره تم زون
 ساروی مثره برابر یغنه یه دنیا زانن ناپا یدار -
 بیت سو سر شغل چل ناوشے تت سره سکلویون چن

مرگ سرگال گیندزل هستی زان نازن تبتی پن

یہ سپر چھو یعنی یہ دریا چھو تیوت نازکات منز و پہ نہ کپسہ ٹوٹہ امی
دریا وہ منزہ چھہ چوان ساری تریشہ ست آب۔ ان منز روں شمال
آبی هست وغیرہ ساری پیدا سپد شخی چھہ لوان یعنی مران چھہ۔

آپچار مانزہ نہ ہند گوم کنن ندر چھوہ نہ ہیو ما!!!

تہ بوز تر کو تم رو دون شے نن چھوہ نہ تری لوما

آپچار سرہ چہ مانزہ نہ ہند گوم کنن سو اس و نان کہ ندر یعنی ناپا یادار
چھوہ ہیو۔ تی بوز میو دانا، و نم لگ و نہ نہ اے لوگو اگر بوزن چھوہ
تہ بوز و تہ سو چو یعنی یہ دنیا چھو ناپا یادار۔

کس شے کو سہ ماجی کئی لاجی باجی بٹ

کال گرتھک کہ نہ لونبتہ ماجی زانت کوہ لاجت باجی

کس چھو چالو مالو تہ ماج۔ کم اک لاج تہ بیت باجوٹ یعنی زان پچان
مر نہ کہ وقتہ چھو نہ کاخہ مول تہ موج۔ یہ زان آست کیا زہ چھوک دنیا
سے تہ دنیا کن کو کن بیت زان بڈہ راوان۔
کہنہ کہنہ سینن کن نو و اتھک نہ کہنہ گرتھک ہمکاری

سموئی کھه ناله سموئی آسک سمه کھه موژدنی برن تانی
 گره کهنه سیت واکن کن ته - ته کهنه سیتن سپیدی مغزوری
 پیده - کمی کچه یغنه در میان کچه در میانه روزک - در میان کهنه سیت
 نی ساری در وازه موژ راونه -

کینرن رن چچی شنج بونی یرو بنر شهیل کر !!
 کینرن رن چچی بر چچه هونی یرو بنر زنگ کچهو !!
 کینرن رن چچی اول ته و دل کینرن رن چچی زول شهی
 کیتن چچه زنانه کیا - شنج بونیا - کیتن چچه نک سایه و اتان یغنه کیا
 شهجار چچه اس مردک سان - کیتن چچه زنانه برس چچه زن
 هون - اگر بنر زنگ کهنک خوف چچه آسان - کیتن چچه زنانه
 ف دته لڑایه کران - کیتن چچه زنانه یه تخته تهره هنده سایه هو یعنی
 میه سیت نه فایده چچهو -

آمه بنه مدرن اوچه بلان کهنه بوزوی میا لومته دته
 آمن طاکن پورن زن شان روح چوم بره مان گره گره شی
 آمه پنه سیت چیرات صدرکس دریا و دل ندر ناوه لمان - کچه پاچه

بوزہ میاؤ خدایہ کہ سو دیم ات صدر تار۔ پتھ پاٹھ آکس ٹاکس
آب شرابان چھو۔ نتھ پاٹھ چھو پتھ مل میاؤ روح تہ کہ بوگڑہ
پین گره۔

کالی ست گل گنہن پانی کو کالی مکہ کالی وشن پن
ہمس نکتے مسک پیاالی برہمن تہ ژالی ایکوٹہ کھن
ماج نامہ کرہ کورہ درالی زلمہ نشہ ساری دستین
دقتہ ایہ کہ پلہ ست کل سپدن ناش۔ پیہ سپدہ بیوقت بارش
دروش جھنگلی پن شراب اکہ وٹ۔ مہج کرہ کورہ درالز۔ ساری
سپدن بد اخلاق۔

کونری بوزک کونہ نوروز کونرن کورم ٹانی کار۔
کونی آست دون ہند جگم سوی بیرنگ کرت گوم رنگ
اگر ژہ کونرک صفت بوزک کہ کونرکیاہ گو۔ ادہ روز کن کونہ کونرن
کرس بو بد نام۔ کونی آست پیچم دون ہند جگ یعنی دون ہند بار۔
تم بے رنگن کریم سٹہاہ رنگ۔
اٹہ پنچ سن دہاؤن ملٹن لوچھ بھہ بولن گیان بھ گیت

فٹ فٹ بیرون تم کنہ وٹن ترکائے تالہ چوک لکڑی کڈ پیچھے
 یم اکہ جابہ نہر مسن یعنی لوٹہ مان میس جایت تہوان چہہ بمعک ان چہہ
 گیا تیخ گیت گون۔ انگشت نما چہہ دنیا دل اندر سپدان۔ اے
 ان نہ اگر دان چہوک دہ فیترہ میوکا مونشہ پت۔

پر تہ پان یم سمو میون ! یم ہہوی مون دن کیورات
 میسی افسے من سو پن ! تمی ڈیوٹھ سور گور ناٹھ
 یم اک پن پان تہ وپر ہہوی زالو۔ بیہم دودہ تہ رات یعنی سکھ
 تہ دکھ ہہوی زالو۔ بیہم سندہ منہ نشہ دوئی سپر دور تمی
 بو خدا یہ سند دیدار۔

پون پورت یس نہ دگے نس لون سپر شہہ تچہ تریش
 تہ یس کرن انہ تہ تگے سو سمارس زودہ نہرہ
 یس اکہ پن من اہس منز انہ۔ متس لگنہ تریش تچہ یس یقی پاٹھ آخری
 وقتس تان کرہ۔ سو یہ نہت سمارس اندر بیہ۔

پانس لگت رو دکن مٹوی مہری ژمانڈان کوم دودہ
 گیا لنس منز باگڈ یوہک مٹری مہ ژتہ پانس دلو مٹریو

ژہ رُودک پانہ منشتہ پوشیدہ - ساروی دودہ گوم ژہ ژہ ٹان
 فکر کیم توہ پتہ لبو مک - تمہ پتہ دقوم ژہ تہ پاس وُن یعنی ژہ ہوہ -
 سورگہ جامہ تراوت الکت لکوم دگ لکہ نام دیہ نرہ پٹ
 پت زونے مت وُز نام ترین تہ مالہ کلینٹ سڈ پی
 جنت تراوت نام فقیرانہ زندکیہ - دودلہ دم پالسن اس خدیہ نرہ
 برانتر پت زونہ یعنی پاس خرس و نہ نام پن معشوق یعنی یاد ک
 اے ان نہ زانان کیا زہ چہو کتہ کہ کس پٹ پی نذر یعنی کس پٹ سڈ پیسن
 چہو تیر نیک خطرہ - یقہ کتہ چہو س دنیاس اندر غفلتس سبت گو تہ چہو
 دس پنک خطرہ - یعنی تباہ سپدنک -

صاحب چہو بہت پانہ کلین ساری منگان کینتر مادہ
 رٹ نو کینسنہ ہندرا چھو لالسن یہ ژہ گتہ صحت پانے نہ
 سو خدایہو پانے ات دوکاس پٹ بہت - ساری ہیس دیان کینتر
 دتہ - روک چہو نہ کینسنہ اک سندا چہو تہ چہو سنہ کاہنہ - یہ کینتر اہ ژہ
 ضرورت چھی تہ نہ - ٹھاک کینسنہ ہند چہو مینہ -

دود کیاہ زانہ لیس لویسے نمک جامہ مادلت تنے
 گھہ گھہ فرس تیم کتہ ڈلو ہٹم نہ کاہنہ مینہ کتہ

سویا زانہ بیس دادلہ نر قدریں کس پالنہ بنو۔ بویرس نمک
 پلو لاکت پرت جایہ تورہ دچک تکلیف دہم۔ پنے رایہ دیوٹم نہ کاهنہ
 تہ۔ ہولنہ ہادر او شاہ کیا گوی ہو اس تہ ہا مشاہد زنجی زان
 روح نشہ مرد او کیا وچوی کیاہ رو د باقی کیا گوفان
 ہولنہ دارو ماتہ شاہ کت دین۔ ہونہ ہا گوشاہ۔ روح بیلہ گوجہ
 نشہ جدایت کیاہ چیز رو د باقی تہ کیا چیز گوفان۔

شہنہ نہ شکا گانہ کوه زانی ہانہ کوه زانی پترے دو
 شہنہ قدرش کوه زانی مجھ کوه زانی پائیزنگت
 بس شکار شہباز کوه تیج قدر کیاہ زانہ گانہ بیہ ہانہ آسہ
 کیا زانہ پترہ دو د کیا گوی۔ شہنہ قدر کیا زانہ رش مجھ کیا زانہ پائیزنگت
 لوجہ مارکن سہج و زارن ! درگ زان کلین تراو
 نشہ چہوی تہ دو رموزان ! شونس شینہ میلٹ گو

یم چہ تہ اندر میل خواہشات تہ دور کرت زان خدا یم خیال ناقص
 تراو۔ پالنہ نشہ چہوی دور کیا زہ پہک گرشان شنیاس اندر چہو میت
 رو د مت تھلہ تھلہ تاپتین تے پتین او تم دیش

ورن مت لوٹ گواڑ تن شو پھری کر پوٹھن پش
 کیا آفتاب چونا پرت جایہ بین لور تراوان - سو چار تن جایی
 اوت بین لور تراوان - کیا ہوا چونا پرت گرس ندر واران - یعنی
 یہ جی مثل خلافت ماندن سہل کتھا چہنہ فکر کہہ
 یسے گورہ بر مو گورہ سدا با تو بھادی بھاوٹہ
 نہ نہ پنے یہ کندا پرا ہو کیاہ کرن ما کوہ تت
 اے میانہ پیرہ منہ و نتہ یہ کہیم نہ شہہ آہیہ اک جایہ نشہ - ہو کیا زہ
 چو ترن یعنی سرو ما کیا زہ چو نت یعنی گیم -

آس بیزہ نہ مدد شیری نہ ویرس بیزہ نہ شوراناو
 مورکس پرین چو متس کشن یس ہونا لہ داندس بہ تراو
 آو بخارس نیر مایدس - اکس نامروس پیا بہادر ناد - سو قوفس نصحت کرن
 چہہ متس کھر کھرہ کرن - یس داند ہو بہت گوتس کیاہ بنہ -
 ببرہ لنگس مشک لے مورے ہون بستہ کافریر نہ زانہہ
 سن بدھ کا رہن فیری نیری نتہ شالہ ٹو گے نیری کیا
 برہندس گندس ز کیاہ زاہ مشک - ہون سنہ بستہ نیریا کافر - اگر

تہ مین دل فریک تس خدایس کن۔ سوائی ادہ آسانی سان تہ کن۔
 نہ ات شالہ سند پاٹھ ٹونگہ رای کر سن کیاہ فائدہ پہو۔
 کینترن دتو تہم اوری آلو کینترورٹی نالہ دتھ
 کینترن مس حیت اچھ لوتالو کینترن پیت گی ٹالو کتھ
 اڈن دتوت پانی آواڈو چو سار دی دریا۔ اڈن لہ مس حیت
 اچھ درس کینتر و کما یہ عبادت مین گیہ سہ کولی۔

تمام شد کلام اللہ عارفہ

ہر سلم و فن کی کتابیں بار عایت اور سستی ہم طلب کیئے۔

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراج گنج بازار

مائے بازار امیر اکدل سر سینگ شہر اپتہ پائے سر سینگ
 مالکان۔ کوہ نور پرنس نور محمدی پریس امیر اکدل سر سینگ

راجمہ راجہ جین فوٹو گرافر

